

Виходить що тижня
в неділю.

Адреса редакції
і адміністрації:

„Свобода”, Львів,
Ринок 10, II. пов.

Телеф. Редакції: 29-41.

СВОБОДА

СЕЛЯНСЬКА ГАЗЕТА

Орган Українського Національно-Демократичного Об'єднання.

ПЕРЕДПЛАТА

виласить в краю: пі-
сачно 80 сот., чверть-
річно 2 зол. 20 сот.
В Америці 2 дол. річно.

Зміна адреси 50 сотиків.

Щоденное число коштує:

20 сот.

Телеф. Друкарні: 29-26.

Коли народ найвище розвинений?

Ми знаємо, що народ це мно-
гочисленний гурт людей, які зви-
чайно живуть на одній області, ба-
лакають одною мовою, мають зде-
більша однакові прікмети тіла й
душі мають за собою одну минув-
шину, живуть в одинакових умовах
і мають перед собою ту саму буд-
уччину. Оттак міліони людей, які,
хоч кожен про себе є ріжні, мають
ріжні інтереси і належать до ріж-
них суспільних класів і станів —
всеж таки творять разом немов величезну родину. Ці члени родини
дуже часто сваряться зі собою, во-
рогують один на одного і воюють
від собою. Та проте це члени тієї са-
мої родини. І вони всі разом вкупі
є для себе ближні, ніж для кого не-
бути з другого народу. Всі англій-
ці, французи, німці і т. д. а теж,
очевидно, українці, без огляду на
те, чи вони робітники, селяни-хлі-
бороди, ремісники, купці, промис-
ловці або просто інтелігенти, є
між собою близькі і рідні, ніж хто-
небудь з такої самої суспільної кля-
си чи стану з другого народу. В от-
сій думці і в отсій правді містить-
ся найбільша й найважніша ріжни-
ця, яка ділить всіх національно ду-
мачючих людей від інтернаціоналі-
стів. Бо всі інтернаціоналісти ка-
жуть, що якраз навпаки: для себе є близькі і мають спільні інтереси
яп. робітники цілого світу, а так само, очевидно, в свою чергу всі
капіталісти-фабриканти і т. д. Гово-
рити ж про спільність інтересів між
всіма класами і станами одної і цеї
самої нації — це, по їхньому: „бур-
жуазна видумка для обдурування
робітничих мас“.

Може згодом буде нагода ви-
яснити велику неправду, яка мі-
ститься в отсій думці, голошенні
всіх інтернаціоналістами. Бо що вона в основі неправдива, це вже
зачинає ставати ясним та зрозумі-
лим і самим соціалістам. Ось так
ми бачимо, що напр. німецькі соціа-
лісти, котрі до недавна вважали бо-
ротьбу клас за святу і непорушну
основу свого вірування, в останніх
часах покинули її і вже її більше не
визнають. Останній конгрес німець-
кої соціал-демократії викинув з
програми засаду боротьби клас в
потерпішному, т. зв. марксів-
ському розумінні. А відома річ,
що англійські, американські і ве-
ликанська частина французьких ро-
бітників, себто ці з них, котрі не є
комуністами, теж не визнають засади
боротьби клас в безоглядному, марксівському розумінні. Сьогодня
справа стоїть так, що клічі безо-
глядної боротьби клас голосять
тільки комуністична партія і її по-
дібні (напр. наші сель-роби). Зате
соціалістичні партії менч-більш за-
чинають вже навіть голосно при-
знавати, що не можна відрубувати
галузі, на котрій людина сама си-
дить. А тією галузєю є промисл
кожної національної держави. Не-
ма промислу і нема фабрик — то
нема доходів і заробків, а тим са-
мим прожитку для міліонів робіт-
ників. Словом, робітники зачинають
розуміти, що всі члени нації в на-
ціональній державі — це так, як по-
дорожні, котрі кораблем ідуть по
морі. Прийде буря і розіб'є кора-
бель, то всі подорожні, чи вони ба-

гаті чи бідні, чи ідуть першою чи
третію клясою, мусять йти на дно.
Це брехня, що польські робітники
і селяні мають однакові інтереси з
українським робітником і україн-
ським селянином. Ні. Польський
робітник все швидше дістане пра-
цю і заняття, саме тому, що він по-
ляк, ніж український робітник. По-
дібно, як польський селянин все
швидше може і має право купити
землю на парцеляції, ніж україн-
ський селянин. Це є цілком природ-
на річ, що сорочка все блища тіла
ніж кожух і хіба сліпий чоловік
скаже, що так не є. Зате польський
робітник, як прийде до Німеччини,
теж або цілком не дістане роботи,
або як дістане, то роботу нищу і
гірше платну від німецького ро-
бітника. І так є на цілом світі. Но
французи мають перш усього
свою французьку державу для се-
бе, себто для своїх французьких се-
лян, робітників, інтелігентів і т. д.
За цю державу предки теперішніх
французів боролися і проливали
кров, для неї жили і працювали,
для неї висиливали свої руки і го-
лови, отже ясно, що сучасні і буд-
учі покоління Франції перші ма-
ють право до багаць і скарбів своєї
рідної французької землі. А знов
німці — тому, що програли війну,
всі без вину терплять ізза тієї про-
граної. І або через національну дер-
жаву знов видобудуться на верх з
тієї пропасти, в яку тепер впали, або
помалу знидуть і пропадуть цілком.

З таких кількох прикладів ми ба-
чимо, що чим вище стоїть в роз-
витку якийсь народ, тим сильніше
в поодиноких синів цього народу є
почуття єдності в минулому, сучасному і майбутньому. Чим це по-
чуття національної єдності сильні-
ше і більше всесторонне, тим такий
народ культурніший. Отже тому,
хоч німець, француз чи англичанин
такі самі люди і кожен з них має
таку саму пару ніг і рук, як напр.
чорний мурин зі середугої Афри-
ки, то все таки ніхто пущаць не
скаже, що такий мурин і культур-
ний англичанин, без огляду на те,
чи останній є робітник, селянин чи
інтелігент — одно і те саме. Чим
вони ріжнуться від себе? Тим ріж-
нуться, що предки сучасного англичан-
чина працювали і кров свою про-
ливали для створення могутньої
англійської держави, яку недавно
всі англичане без ріжниці клас, в
світовій війні обороняли з власної
волі і охоти на всіх полях битв на
суші і на морю, державу, якою ці-
лий англійський народ тепер пра-
вить і напевно в майбутні буде
правити, а як буде треба: теж на-
певно буде знов в її обороні кров
проливати. Тоді, як мурин зі серед-
нії Африки є тільки двоногою зві-
риною, котра живе для хвилі і на те,
щоби заспокоїти голод та може
інші свої потреби — без думки і
волі, що було вчора і що має бути
завтра.

А в нас, — як в нас було до не-
давна? До хвилі нашого національ-
ного відродження, до хвилі, коли в
нас з'явилися наші духові провід-
ники Шевченко, Шашкевич, Фран-
ко і другі, ми були по суті така са-
ма темна і сліпа часа, котра не ма-

ла ні свідомості минулого ні ба-
жання творити собі сучасне по влас-
ній волі — як напр. згадані вище
африканські негри. Це не во гнів
нам кажучи! І щойно з тієї пори, як
в нас зачала ширитися національна
свідомість, ми зачали йти вгору,
зачали щось значити і зачали чимсь
бути в світі. Хіба неправда воно?
Хіба це не є така правда, яка два
рази два є чотири?

А тут тепер приходять інтерна-
ціоналісти ріжної масти і кажуть:
Національна свідомість? Геть з нею!
Брехня, буржуазна видумка! Спіль-
на боротьба за спільну велику ціль?
Зрада трудового народу і т. п. І
ніде правди діти, є багато таких,
котрим такі кличі та слова подоба-
ються, є багато таких, котрі вірять
цим словам і вважають їх правди-
вими. А чому тяк? Бо ми є у в-ли-

кій мірі такі темні, сліпі і дурні, як
багато некультурних народів світу.
Ми ще не маємо такої національ-
ної свідомості, яку мають всі захід-
но-європейські й західно-словянські
народи (напр. чехи або поляки), а
навіть стоймо під цим оглядом ни-
ще від росіян-москалів. Тому ми і
не є панами у власній хаті, бо наці-
ональної незалежності ніколи не
дається нікому, хто собі на неї не
заслужив і до неї не доріс. Отже,
коли хочемо бути вольні і не за-
лежні — мусимо йти за національ-
ними кличами. Інтернаціональні кли-
чі заведуть нас до нової неволі, як
колись наших предків, що так само
роспиналися за чужою владою, як
тепер майже всі наші інтернаціо-
налісти за нею роспинаються.

Д-р Павло Лисяк.

СВЯТО МОЛОДІ

шкіл Товариства „Рідна Школа“, яке викликає
кожного року особливі зацікавлення у Льво-
ві, відбудеться в четвер, 7. червня 1928 о 4-ї
год. попол. на площі Сокола-Батька у Львові.

Явіться численно задля вітхи, розради й національного обов'язку.

Катастрофа неврояжаю.

Холоди далі тривають. — Які околиці найбільше навіщені неврояжами? — Які
нам шукати допомоги в народній нещастю?

До недавна ще можна було ма-
ти надію, що неврояжай, який прий-
шов на наші землі з весною, усту-
пить і засіви поправляться. Але по-
стійна непогода і зимна, яких люде-
не памятають від сто літ, далі трива-
ють і тепер вже нема найменшого
сумніву, що цього року жде нас важ-
ка катастрофа неврояжаю. Тим біль-
ше, що по словам вчених холоди ма-
ють тривати ще через цілий місяць
червень. За місяць вже повинні за-
чатися сінокоси а далі жнива, а тут
збіже не в силі дозріти, бо засіви про-
пали на весну і тепер ізза холодів
не ростуть.

Урядові і польські чинники предстають катастрофу озимих

засівів ось так:

Найважче потерпіли озимини на Поділлі, де вони пропали на всьому просторі тернощільського воєвід-
ства. Едино лише бучацький повіт вийшов з розмірно невеликими ста-
тами. Найважче досягнула ця ката-
строфа повіти: Броди, Збараж, Золотів, Підгайці, Зборів, Гусятин і Чортків.

Дешо менше катастрофа обняла північно-західну частину Сх. Галичини (львівське воєвідство), де ви-
мерзли озимі засіви в повітах: бо-
брецькім, равськім і жовківськім, а крім того град і пожар знищили я-
ворівський повіт, менше потерпіли повіти: Сокаль, Любачів, Городок, Ліско і Березів.

Розмірно найменше досягла ка-
таstrofa полуднево-східну Галичину (станиславівське воєвідство), однак і там досить сильно потерпіли озими-
ни від морозів в повітах: городен-
ськім, товмацикім і снятинськім.

Взагалі озимини повимерзали в
пілі Сх. Галичині на 20—80 проп.
внаслідок сильних морозів і тонкої
верстви снігу. Справу погіршили ще
весняні розтопи та сильні нічні при-
морозки, що тягнуться досі.

Подібний стан озимини маємо й на Волині, де в останньому часі
страшна градова туча просто перес-
ала землю (особливо в кременець-
кому повіті), злизуючи з липя землі
озимій ярі засіви. В найлучшому ра-

зі сьогорічний збір може досягнути половина минулорічного збору.

Досить добре заповідається ярі
збіжка. На жаль, ізза недостачі посів-
ного збіжка і кредитів їх сіяно мало,
особливо ярої пшениці. В останньому
часі дещо поправилися ярі ячме-
на і овес.

Так важуть урядові і польські
кола. Але на ділі положення є куди
гірше. Наша господарська організа-
ція „Сільський Господар“ оцінює
втрату озимих селянських засівів на
55—60 проц., так, що ледво 40 проц.
озимих засівів може дати сякій-та-
кий збір.

І з ярими засівами теж не є так
добре, бо державні і південно-бал-
кі не виплатили селянству обіцяні
громівих допомог і позичок. Через
те пропавших озимих засівів не мо-
жна було поправити. Що більше, са-
ме тепер Банк Господарства Краєвого
вимовив нашим банкам кредити і
таким чином унеможливив їм при-
йти нашому селянству бодай з невели-
кою допомогою в цім нещастю, яке
його навістило.

Всіє таки ми не можемо і не
сміємо закладати рук. Мусимо на-
пружити всі сили, щоби і від держа-
ви одержати належну нам допомогу,
а понадто шляхом зорганізування
власної самопомочі, коли не цілком
усунути, то принаймні облегчити цю
страшну недолю, котра в цім році
навістила наш нещастний народ.

А ж тепер пригадали собі!

півітів призначено по 40.000 зол., а для сокальського, ліського, любачівського й березівського призначено по 20.000 зл. Ті кредити опроцентовано по 9 і пів проц. від ста.

Не знати лише, чи в теперішньому моменті ті кредити вже щонебудь поможуть, як з огляду на спізнену пору, так і з огляду на те, що можна сумніватися, чи вони дістануться в покликані руки.

Нещастя на Волині.

Градові бурі і страшне знищенні.

Всі памагають, як то минулого року, що південно-східною Галичиною проїхала велика злива зі страшною бурею, яка знесла й змила всю людську працю на просторі майже третини східчої Галичини. Таке саме нещастя страждало над Кременеччиною. Після кількох погідних і теплих днів, 23-го травня в полузднє настунула страшна туча, яка впала на землю, страшним дощем і ветичезним градом. Майже годину творився страшний суд. В волостях Борецькій, Шумській і Дедеркальській влав такий град, що вкрив землю на четверть аршина завгрубшки і не ставя протягом цілого дня. окремі градовини були завбільшки як куряче яйце.

Такого граду й дощу, такої карти Божої в тій місцевості ніхто не памятає. Знищена цілком вся праця налих селян, весь їх труд і вся надія. Град притовз все, що було посіяно й посаджено, а страшним потопом все вирвано з корінням і знесено в долини. На місцях рівних широкі озера, а з горбків попили широкі ріки, що не тільки посіли повиривали з корінням, але в деяких місцях змили урожайну верству землі. Громи побили людей і худобу, а багато людей потопилося.

Подібна бура шаліла над луцьким повітом і Дубенщиною.

КОМУНИКАТ.

Ко кінці червня п. р. буде тривати бюджетова сесія сойму, на якій мусить бути конечно присутні всі члени Українського Посольського Клубу. В умові часі будуть могли послані тільки виїмково брати участь в нарадах і зідах в своїх округах. Тому прохано всі окружні, повітові і районові організації не скликувати віч. зіда, чи нарад, на яких в бажані присутність послів чи сенаторів, без переднього порозуміння з ними, зглядно в секретаріяті партії.

З уваги на те, що в обі дні Зелених Свят всі послані і сенатори Українського Клубу позголошували вже свою присутність на різкому рода зідах та сватах (готовно на обходах на стрілецьких могилах), тому всі запрошення і зголослення для послів і сенаторів, які вплинули до секретаріату, не могли бути, на жаль, уваждані.

Львів, дні 30. травня 1928.

ГОЛОВНИЙ СЕКРЕТАРІЯТ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНО-ДЕМОКРАТИЧНОГО ОБЄДНАННЯ.

Найдокладніші звідомлення з діяльності наших сенаторів та послів на сенатській та соймовій арені подає одинокий український щоденник у Польщі

— „ДІЛО“ Львів, Ринок 10, II. пов.

„Патріоти“.

Живе на Поділлі біля Чорткова голосний український патріот, Микита Лис звється, а в селі прозвивають його Загніхвіст.

Чоловік не пустий і грамотний, як мало хто в селі. Церковні книги з усікими титлами читає наче горіхи гризі і на крилосі в церкві співає. Нераз як затягне „всемірно“ або як вчистить „Апостола“, то і соборний дяк краче не потрафить.

Любив і до часописів заглянути, але до дарових, що то їх ріжні „хлібоїди“ людям безоплатно посилають, або позичених, бо на передплату шкодував грошей, дарма що багач був.

На всіляких вівчах чи зборах Микита бував перший. Часто в громадянських ділах забирає слово і нераз було як стане промовляти, кричати, всіх і вся лаяти, собачити, від вірі і чести відсуджувати, то багато разів і збори через нього розбивалися.

Ласай був на хапатню. В седі

З ПОЛЬСЬКОГО СОЙМУ.

План соймової праці.

Підготовча праця в бюджетовій комісії скінчилася і з днем 29. травня розпочалася велика дебата над державним бюджетом у повному соймі. Маршалок Дашинський скликав наперед голови соймових клубів на нараду, на якій уложено порядок бюджетової дискусії. Щоби дискусія не перетяглась за довго і сойм був зі своєю працею на час готовий, по однокім клубам призначено з гори певний час на промови. Український клуб дістал 4 і пів години, між тим, коли однією дістал 15 год. 10 мінют, радикала 1 год. 28 м., Сельроб-правника 55 мінют, Сельроб-лівіца 48 мінют і т. д. Засідання будуть що день, рано і по полуночі. Дня 15. червня бюджетовий президіум має бути відісланий до сенату та, щоби 26. червня міг з поправками вернутися назад до сойму. Якщо бюджет буде ухвалений до кінця червня, обійтися без ухвалювання провізорії на ліпень.

Проти ломання міжнародних договорів.

Бюджетову дебату для 29. травня розпочав генеральний спровадзувач пос. Клишановський, що подав план державної господарки на цей рік і боронив зголошення урядом нових податків. Іменем уряду промовив віцепрем'єр Барталь, виступаючи проти поправок, внесених на бюджетовій комісії. Однак представники партії „Визволення“ і польських соціалістів скривували гостро політику польського уряду в усіх ділянках життя, а головно його господарську політику.

На тім же засіданні промовляла посолка Мілена Рудницька, мотивуючи нагляд внесок Українського Клубу в справі зачинення 5 вишивки клас української гімназії в Станиславові за те, що ученики відкалились від участі у польським святі 3-го мая. Засідання зазначила, що українська молодь кермувалася чисто ідейними почуваннями, і запротестувала проти прямусового втягнання під молоді до участі в польських патріотичних святах, бо не противиться міжнародним договорам, які забороняють накидати національним меншинам державні обов'язки, що суперечать національним почуванням даної меншини. Внесок домагається, щоб розширені кляси зібрали на нової уможлививі молоді правильне продовжування науки.

Промова української посолки зробила як найкраще враження і наглий внесок принято більшістю голосів.

(2) ШПАЛЬТИ СКОНФІСКОВАНИ.

Друга промова посла д-ра Дм. Левицького.

На засіданні повного сойму дні 30. травня йшла дальша бюджетова дискусія. Посли з різних польських клубів критикували політику польського уряду, яку

пробували боронити посли з одиниці. Справдіши ударом довбні по головах польських політиків була знову промова голови Українського Клубу, д-ра Дмитра Левицького, що ясно і сміло представив відношення українського народу до Польщі. Таких слів поляки ще не чули і не читали, іх можна виголосити тільки в парламенті. Подаючи П на окремі місці п. з. „Із соймової трибуни“ в дослівнім перекладі є стеноографічного протоколу.

(Ціла промова сконфіскована).

Цілій сойм вислухав знамениті промови голови Українського Клубу дуже уважно і коли поляки з лютості скривали зубами, українські посли рясніми оплесками та гучними окликами зробили бесідникові сердечну овальню

Виступ хрұна.

Коли після цього вступив на трибуну пос. Богуславський (з походження Українець, який вийшов із лісти 1-ки в ковельській округі) на українських лавках стинився великий галас і чути було обливи: „Ганьба! Хрун! Ковбаса! За царських часів брав 300 рублі за написання брошюри про дім Романович!“ На лавках одинки роздались оплески для Богуславського. Це ще збільшувало оклики: хрұн! під адресою Богуславського, які переходять у формальну обетрую. Якщо час у соймі один великий овілик: хрұн! Марш. Дашинський даремне кличе до порядку. По якому часі всі українські посли демонстративно виходять із салі. Промова пос. Богуславського була однім ганебним цідлизуванням польському урядові. Зрештою вона мала чимало веселих моментів. І так п. Богуславський говорив: „Від травневого перевороту відчуваємо значне покращання і подих нового життя“. (Хтось із лівівів кричав: Ковбасу чутете! Закінчили шумні дебати білоруські посли Среміч і Каруза.

Дальші виступи українських посолів.

На засіданні польського сойму дні 31. травня в часі дебаті над проектом державного бюджету пос. Радзівіл (з 1-ки) пробував ослабити враження промови пос. д-ра Д. Левицького. Він заявив, що представники національних меншин надулюють терпеливості польського громадянства, коли один із них (пос. Левицький) „відважився“ ставити за приклад давній прусський уряд. Опісля пос. Вальницький (сельроб) витолосив таку промову про польську господарку, що аж пос. Клишановський (з 1-ки) похвалив його за те.

При бюджеті міністерства рільництва замінили промову виголосив пос. Ост. Луцький (Укр. Клуб), виказуючи покриздання українського хліборобства польською державною господаркою. Українське селянство мусить власними силами шукати виходу з важкого положення, хоч належиться йому поміч держави, для якої платить податки і дас рекрутат.

На засіданні сойму 1. червня промовляв пос. Шакерик-Доніків, звертаючи

увагу головно на потреби гірського населення, що терпить від диких звірів (медведів), яких не вільно стріляти.

В часі дискусії над бюджетом міністерства освіти дні 2. червня виголосив промову пос. В. Целевич (Укр. Клуб), представляючи страшний стан українського шкільництва під Польщею. Промовець віклав фактами і цифрами польську шкільну політику, що знищила майже все українське народне шкільництво і взагалі здобутки, осягнені українським народом за Австро-Угорщину. Справа українського університету убито, українські молоді, що вчилась за границею, робиться труднощі при визнаванні їхніх наукових дипломів. Міністер освіти Добрушевський старався збити закиди ужгородського посла ріжкими викрутами, в які мабуть сам не вірив. З критикою польської шкільної політики виступили також представники пім'їв і жінок.

В сенаті.

На засіданні бюджетової комісії в сенаті при обговорюванні бюджету міністерства освіти промовляли українські сенатори Вол. Денисевич і Мих. Галущинський. Оба виказали страшне положення, в якому очинилося українське шкільництво під Польщею. Особливо знаменна була промова сен. Галущинського, що зявилася основно винним, середнім і нижчим шкільництвом. Замінчив свої виходи замість про діяне становище польського уряду, що вимагав від української шкільної молоді прихильності для польської держави, не пробуючи заспокоїти її національних почувань.

З партійного життя.

З організації Українського Національно-Демократичного Обєднання.

Народний Зізд. Центральний Комітет УНДО на засіданні дні 12. травня ухвалив скликати Народний Зізд в осені п. р. Повітові Комітети повинні розпочати підготовку до зізу вже тепер, а саме: відновити і перевести точну евиденцію членів і засновувати гуртки по громадах.

Надсилка матеріалів. Центральний Комітет вказує повітовим організаціям та міжам довіра, що надсилка матеріалів з краю до Української Парламентарної Репрезентації є дуже важливою справою. Але інформації, які надсилаються до Польського Клубу, повинні бути точно перевірені. Всі листи чи матеріалія, з якими звертаються партійні організації чи окремі особи, повинні переходити через повітові організації і надсилювати через Народну Канцелярію у Львові.

Розділ повітів лівічно-західних земель між поспами.

Сенатор д-р Гербачевський — повіт Луцький.

Посли О. Луцький і М. Стругацький — повіти: Берестя, Кобринь, Дрогичин.

Посли С. Кузик і І. Завалик — повіти: Пінськ і Сарни.

Посол В. Кохан — повіт Володимирський.

Сенатори д-р Троян і М. Кузик — повіти: Рівне, Костопіль.

Сенатор В. Барзник і пос. А. Вільницький — повіти: Кременець, Пубно, Здолбунів.

Посли А. Кунько і А. Максимович — повіт Холм і Володава.

Посли І. Лішанський і Дм. Великанович — повіт: Томашів і Грубешів.

Валериані в Джурині вечерніці з хапатнею, в честь першого маршала Польщі.

Патріот Микита Лис подався перший тудою, та не сам а з панотцем і іншою, на хапатню ласою братією.

Там як весельчаки панів бавили, а їхній спів „Дайже Боже в добрий час“ лунав по всій Польщі від краю до краю.

Гарний патріот є Микита Лис! Таких мабуть у кождій громаді де кілька знайдеться.

Посол о. д-р Пелліх — пов.: Ковель, Городів, Любомиль.

З огляду на хоробу посла Дм. Паліїва заступає його в Галичині посол С. Хруцький.

Де живемо?

Польський бандитизм в краю.

Дня 20. травня ц. р. відбулись в Задкарп'я пов. Підгайці основательні збори читальни "Просвіта", на які як референти від Філії "Просвіти" в Підгайцях прибули пп. Олекса Яворський і Іван Дзаньків. На зборах явилися також члени місцевого "Стшељца" в мундирах. По зарядженню візиту в члені вони опустили комітат і зібралися на дорозі біля хати, де відбувалися збори, виступали, щоб в таємний спосіб унеможливлювати відбування зборів. Около год. 7. вечором в часі реферату п. О. Яворського спів їх перемінився в крик і свист так, що присутні ледви могли чути референта. У своїй промові референт зазначив, що просвіта має присутніх зробити культурнішими від тих, які хотіть в селі мати багато місця, вибрали собі якраз місце коло хати, де відбуваються збори, та своїм криком і свистом малифістують своє вороже становище до "Просвіти", причому вказав, що тільки той вміє своє любити, хто вміє чути та пінувати.

По цих словах впали "стшељци" під проводом Брої. Лозінського враз з начальником громади Яном Мормажом до середини з криком "лан нас образіл" намагалися розбити збори. Тільки завдяки загрозі референта, що внесе на них каре донасіння до суду за розбиття зборів, "стшељци" покинули читальню та зібралися під хатою.

На зборах місцеві громадяни та кільканадцятьох громадян з сусіднього села Маркови, які прибули на збори, мусили відриваджувати референтів, сподіючись нападу зі сторони авантурників. І дійсно сидано за відходчими камінчиками та спущено кілька великих камінчиків з камінівмом над дорогою за селом.

В тій справі переводив якісь дохочення посторонній державної поліції в Германії і на велике диво заміськ на автівніх, зроблено карне донасіння на О. Яворського. Крім того посторонній Врублевський забрав з читальні всі книжки, які референти для читальнинників привезли.

Замітте, що подібний напад зроблено 7. лютого ц. р. в сусіднім селі Коржовій на референта УНДО п. Івана Далькова та на жаль до сьогодні не переведено проти напастників піяків судових доджень, хотіть донасіння до суду було внесене.

Цікаво, чи таке поступовання уздорювати бандитські переконання деякої частини населення, яке думає, що їй все вільно?

Громадянин.

Також причина!

З недавніх виборчих практик.

Громадський виборчий комітет до сенату і сейму в Зарваниці пов. Підгайці на своє зголошення мужів довіри дістав від предсідника обводової комісії, етнічного учителя п. Маріяна Цепляка таку відповідь:

"L. 46. Na zgłoszenie mężów zaufania fisty wyborczej Nr. 18, dla wyborów sejmowych i Senatu. Komisja Obwodowa Nr. 60 w Zarwanicy zgadza się na tych członkach, z uwagi, że w miejscu Kościa Kusznira, na-

господарства, чи що. Все щось нового видумав і інтерес ішов.

Аж оце недавно написав, як звичайно, такого листа до одного з наших людей:

"Віважаний Пан! Пишу до вас як правдивий українець, до правдивого українця, щобисте мені вділили більшу запомогу, бо я погорів і знаходжуся в великій нуджі і не маю ні даху над головою, ні що істи, ні за що купити, ані в що вгорнутися. Хтож мене нещіливого запоможе як не свої люди? За прислану запомогу хочу покласти хоть хлівець для худоби. Гаразд! Іван Кіт в Дідилові п. Яричів."

Заміськ сподіваної більшої грошової допомоги наш Кіт одержав таку відповідь:

"П. Т. Іван Кіт, Дідилів. Вашому проханню о запомогу відмовляється, по причині, що наведені в ньому мотиви не відповідають дійсному станові. Дивним видається, що Ви, заможний газда, не соромитеся пускати на таку погану жебранину!"

— А нехто ділько візме! З від-

leżałoby o ile to możliwe ustanowić kogo innego, ponieważ Kościuszko ma tak twarz zeszpeconą, że kilku członków komisji Obwodowej oświadczyło, że drażni ich wygląd jego twarzy. Zarwanica 3. III. 1927 M. Cieplak przewodniczący Komisji Obwodowej pp. Zaznaczamy, że p. Kusznir ma zawsze同情ny wygląd liny, a do tego z chętnym charakterem. Gr. Gr.

З політичної організації.

Довірочна нарада в Печенижині.

В Печенижині відбулася 27. травня довірочна нарада Повітового Народного Зізду. Промовляв між іншими сенатор М. Галущинський, пояснюючи шлях, яким треба прямувати до здійснення найвищого ідеалу нації. Повітовий організатор Д. Кузик здав звіт з діяльності Повітового Народного Комітету, після чого вибрано новий Комітет, зложений з представників кожного села. Головою став п. Н. Пінзук, секретарем Д. Кузик. Посол С. Хруцький пояснив, чим різняться Національне Обєднання від соціалістів радикалів, а п. І. Самовишин оповів, чому виступив з радикальної партії а потім із Сель-робу.

Повітовий зізд в Стрию.

Дня 23. травня відбулася в Стрию в салі Народного Дому зізд відпоручників громади стрійського повіту в справі переорганізації повітового комітету УНДО. На зізді явилися делегати 46 громад. Проводив д-р Антін Гарасимів, який пояснив зібраним становище Української Парламентарної Репрезентації в сеймі до уряду і політичну ситуацію під теперішнім хвилю. Програму Національного Обєднання і конкретність організації повіту на партійній основі пояснив д-р Калуський. В дискусії над цими рефератами забрало голос багато присутніх, а д-р Гарасимів здав звіт з дотеперішньої діяльності Повітового Комітету. Вибрано новий Комітет, якого головою вибрано д-ра Антона Гарасимова.

Союз Народів. В Женеві почали роздіти 4. п. м. рада Союзу Народів, на яку приїхав також польський міністер заграничних справ Залескі. На днівнім порядку є кількаадесять справ, між ними польсько-литовський спір, мадярсько-румунський спір, справа німецьких шкіл на Шлеську, справа альбанської мешноти в Греції і т. п. Зачувати, що Союз Народів взяв під розгляд також справу автономії Закарпатської України, з чого дуже исподолений чехословакський уряд, який гадає ту справу цілком убити і закарпатських українців зчехізувати.

МЕЖІ ЮГОСЛАВІЮ ТА ІТАЛІЮ пропушмів минулого тижня гострій спір, що мало що не довів до війни. Ще в 1925 р. Італія й Югославія підписали кілька договорів в справі міст Фюме, Задри та інших місцевостей на сімріній кордоні. Договори були некорисні для Югославії і тому югославський парламент зволікав аж досі з їхнім затвердженням. В останнім часі югославський уряд рішівши предложить ці договори парламентові до затвердження, було цього зажадала Англія, від якої Югославія хотіла затягнути позичку. Проти затвердження повстало серед югославського громадянства сильна агітація, а у

— Львівським воєводою на місці П. Борковського, перенесеного до Познані, іменованого пос. Войтіх Голуховський, діліт з Янова. С він сином бувшого австро-угорського міністра заграницьких справ а внуком бувшого намісника Галичини.

— За безправне арештування посла. У звязку з арештуванням посла Льва Бачинського, заміськ виданого польською

відповідь на це вибухли в деяких італійських містах крізь демонстрації. В місті Задрі італійські фашисти напали на югославський конзулат і розгромили його, а самого конзула тяжко побили. Це знову обурilo страждання югославія і в Білгороді та інших містах вибухли грізні демонстрації проти Італії. Припішло до крізької бойі з поліцією і військом, на вулицях ставили барикади. Велика була пропушма в Білгородському парламенті. Уряди обох держав обмінялись грізними потасми (письмами) і здавалось, що війна неминуча. На цій часті в останнім часі удалось цей спір зтихомірити і погодити міжнародним шляхом.

В КИТАЮ зайдли події, що нарепті зроблять кінець довголітній домовій війні. Коло міста Пекін прийшло ще раз до крізької розправи між ворожими арміями, північною і південною, і останочна перемога осталася в руках ген. Чай-кай-шека, команданта південних військ. Малджаурський диктатор ген. Чан-то-лін потерпів величезні втрати і покинувши столицю держави Пекін, подався з останками своєї армії на північ, в сторону Мукдену, столиці Малджаури. По дорозі винено під його потяг кілька бомб, від яких згинуло кілька осіб з його штабу. Сам Чан-то-лін вийшов із замаху тяжко ранений. З хвиливо, як полуднів армія заняла Пекін, китайська націоналістична партія осягнула свою головну ціль. Майже під час Китай зі столицею знайшовся в руках китайських націоналістів, що хотіть визволити китайську Республіку спід впливів чужинців, які підтримували серед китайців роздвоєння на два ворожі тabori. Осягнувши перемогу над Чан-то-ліном, попирання Японією, китайські націоналісти возвмуться тепер до своїх чужинецьких ворогів.

— На поміч „Італії“. Ще досі світ не знає, що сталося з італійським воздуходілом (кермовим бальоном) „Італією“, що вибразив під проводом генерала Но-бліса на північний бігув і пропав без вісти. В останнім часі радіотелеграф передовив знову знаки, якими залога бальону кличе на ратувок. З тієї депеші виходить, що бальон находитися на так званій землі Франца Йосифа під бігуном. З ріжких країв вибралися кораблі і літаки на поміч „Італії“.

— Зловживання при війську. Перетворським судом у Львові ведеться розправа проти кількох офіцерів з бatalionу гранітної сторожі в Копичинцях, обвинувачених за різкі зловживання на шкоду державного скарбу. Капітан Ільковський за гроши, які діставав на харчування жовнірів, видержавав на ім'я жінки фільварок і допускався ріжких зловживань при військовій господарці.

— Улегнення еміграції до Америки. Президент Кулідж підписав, як доносять з Нью-Йорку, новий іміграційний закон, що дає жінкам і дітям американських горожан вільний вступ до Зединених Держав. Зроблено також улемінення для жінок і малолітніх дітей американських декларантів.

— Дивне явище. В селі Пілатківцях пов. Борщів на лахі, засіянім кукурудзою, розпашата на великих просторі земля. Повстала глубока шільна, що викликає серед населення велике занепокоєння.

— Затрояні вояни. 9-тий полк уланів у Чорткові упав жертвою затрояння від недорогого місса. До кількаадесять вояків поклало лікрай.

— Здичинна. В Старім Селі коло Варшави 30-літній парубок Фелікс Кшишевський зазівав біля конюшні, що викликав серед населення велике занепокоєння.

— Жиди голодують на Криму. Жидівським кольоністам на Криму не живеться добре. В останнім часі запанував серед них голод.

— Бунт жіночих вязнів. В Замостю збунтувались жінки в місцевій вязниці. Сторожі здалися їх зтихомірити, після чого 28 жіночих вязнів перенесено до іншої вязниці поза містом.

— Лугове свято на місці П. Борковського, перенесеного до Познані, іменованого пос. Войтіх Голуховський, діліт з Янова. С він сином бувшого австро-угорського міністра заграницьких справ а внуком бувшого намісника Галичини.

— За безправне арештування посла. У звязку з арештуванням посла Льва Бачинського, заміськ виданого польською

циною дефензиви на службу провокатора, щоби лиш вирватися з того пекла! (Правдиве!)

Так пише один із многонадійних юнаків, цих, що недавно зломили одноцільний національний фронт в університетській справі, а опісля посилали своїм колишнім добродіям і заслуженим діям анонімові листи з лайками та погрозами.

Вже небавком „імперативна конечність“ примусить і нас заговорити про цих панків дещо більше, їх виписати їх славні імена нестертими буквами на чорній таблиці, на вічний сором!

Я. Кріп.

ПОДЯКА

Дмитро Миськів, Олекса Гусак і 16 тов. з Гайворонки, повіт Підгайці, складають отсюда дорогою ширу подяку Вл. Мещенасові д-рові В. Бемкові, адвокати в Бережанах, за безкористну і успішну оборону перед окружним судом в Бережанах за мінім розбиття хрестівського віча.

Дмитро Миськів і тов.

соймовою більшістю комуністичного воєла Владислава Бачинського, міністер внутрішніх справ ген. Складковського по відомив маршалка сойму пос. Дашицького, що поліційного комісара Фаренгольца покарано перенесеним до більшополіцького воєводства в підком. Погоєкельського 7-днівним арештом.

— Прийом представників преси у соціального консуля у Львові. Дня 2. червня ц. р. приняв соціальний консул у Львові п. Лалчинський представників львівської української преси, яким

нітися збіркою, підібрати збирачів і по-
лбати, щоби збірка була на час вислання.
Жертвам слати на адресу: Українське Кра-
зеве товариство опіки над інвалідами,
Львів, вул. Руська ч. 3. П. пов.

Позір Равщина!

Повітовий Народний Комітет УНДО
в Раді Руській скликався отсім публичні
вічача:

10. червня п. р. год. 12 в пол. в Ка-
мінці Бобройди (для Білої Городжеви й
усіх присілків Камінки лісної).

17. червня п. р. год. 12 в пол. в Вер-
храті (для Верхрати, Пріся і Дев'ятара).

17. червня п. р. год. 4 попол. в Люби-
чим Князях (для Белаза, Корнія, Мостів
Малих, Потоків, Махново, Журавець, Ру-
ди Журавецької, Тенетиск і усіх при-
сілків Любичі).

На тих вічах реферуватимемо про по-
літнє положення українського народу
посол Володимир Кохан.

Збіже. Пшениця двірська 57, краєва
55, жито 48, ячмінь 40, овес 45, гречка 51,
соловом 5,25, сіно 15, просо 50.

Гроши. Доляр ам. 8,80, канад. 8,33,
чеська корона 0,26, лей 0,05, франц. франк
0,84, червонець 29.

РЯДИКАЛЬНО
усуває СПЕЦІ-
ЯЛЬНИМИ БАНДА-
ЖАМИ НАЙБІЛШІ
І ЗАСТАРІЛІ ПРО-
ПУКЛИНИ черева,
пупка, уда і пахви-
ни у дітей, жіночі і
мужчин. **ОПАСКИ:**
проти черевної об-
вистости, проти обни-
ження шлунка сист.
л-ра Кобельника, по
перебутим полозі і т.
ГУМОВІ ПАНЧО-
ХИ проти жиляків ніг.
ПРЯМОДЕРЖАКИ і
ГОРСЕТИ проти роб-
лення горбу і проти
скривлення хребет-
ного стовпа. **ГУМОВІ**
МОЧНИКИ на день
для ослаблених на мі-
хур. **БАНДАЖІ** про-
ти випадання матиці
сист. л-ра Лаведана.
ПРОТЕЗИ штучні, ніг
для ампутованих і т.д.
БАНДАЖИСТ ПО-
ЛЯЧЕК В САМБОРІ
Ч. 119. Цінники даром.
71 19-2

ДОПИСИ.

ОРЯВА ПОВ. СКОЛЕ. Наше село належало колись до найтемніших, але вже була надія на краще. В 1920 р. заложено у нас читальню „Просвіти“ і здавалось, що освіта робота піде добре. На жаль є у нас кількох шкільників, що нам всього несуть. Тепер наша читальня спить собі спокійно сном блаженних, а наша молодіж не журиться цею справою. До ради громадської, вибраної минулого року, ввійшли самі хруні, що за 2 дека цукорків визувають жіздів. Перший богач в селі і радян Іван Левіцкий на очах свідків визував жида за 2 дека цукорків у Срула Тайхмана. Гей громадяне оравські, схимніться, візьміться до культурно-освітньої роботи, нехай вже раз згине поетана слава нашої Оріави! Вибори до сойму і сенату відбулися в шахрайський спосіб, але може колись прийде такий час, що наші пані будуть того жалувати. — Громадяни.

ЖУЛИЧІ ПОВ. ЗОЛОЧІВ. (На правильний шлях). Як інші сусідні села так і Жуличі перебули сельробівську горячку, в якої вже значно подужали. Показалося це при виборах, коли при голосуванні до сойму 8-ка дісталася 176 голосів, а 8-ка 85, та при голосуванні до сенату селяни опаминалися, бо 8-ка дісталася лише 21 голосів; а 18-ка 97. В селі відновлено кооперативу, добре розвивається товариство „Луг“ і чи-

тальня, яка також перебула певну внутрішні революцію, зачинає також провідні права діяльність. На місцевім північари усипало громадянство могилу для українського борця Миколи Барабана, свого мешканця, що вгинув в 1919 р. в боротьбі за рідну справу. Жуличане окрім загально всіх українців дотикаючись бід мають ще свої власні, а головно від ряду літ боряться о власну раду громадську і свого війта, бо паказний війт враз з прибічною радою знищив ліс громадський, віддав частину громадського ґрунту безправно агромадженню СС. Віллентого а Павлю в Білого Каменя.

НОВІ КНИЖКИ І ВИДАННЯ.

Життя і Знання, ілюстрований по-
пулярно-науковий і літературний жур-
нал, ч. 9. Видає тов. „Просвіта“ у Льво-
ві (Ринок ч. 10).

Оповістки.

Гарний примір до наслідування.
Село Стриганів товицького повіту започаткувало гарний звичай, а саме збирку жертв на „Рідину Школу“ на весіллях у визначніших селян. І так дnia 21 травня п. р. на весіллю у господаря Федора Лапінського зібрали серед гостей 10 зол., тогож самого дня у господаря Василя Бельбаса 3-17 зол., дnia 29 травня на ве-

сіллю у господаря Василя Скоморовського 7-19 зол., разом 20-36 зол. Всім жертвовавцям складає „Рідна Школа“ ширу подяку. — З нагоди празника Зелених Свят зібрано в Стриганівці 31 зол. на українських інвалідів, а 9 зол. з розпродажі пам'яткових карток на Охорону Стрілецьких Могил.

129 1-1

Українська гімназія „Рідної Школи“ в Дрогобичі. Вступні іспити до класів від II. — VII. включно відбудуться 25. і 26. червня, вступні іспити до I. класи 28. і 29. червня. Інформації і зголосення кожного дня передпологуднем в секретаріяті гімназії.

Управа.

128 1-2

ЯВОРІВ. Вступні іспити до I. класи в українській гімназії „Рідної Школи“ з правом прилюдності відбудуться 28-го і 29-го червня, до клас II. — VII. від 20-го до 28-го червня. Оплата в бурсі I. місячно 50 зол., в бурсі II. 35 зол.

Кружок Р. Ш. в Яворові.

128 2-3

Оголошення.

Пошукується панни, Українки, фахово підготованої до масарського склепу. — Зголосення листом: Гриць Швальюк, Броди.

121 2-3

Надзвичайна нагода

для читачів „Свободи“.

Омінайте посередників, набуваєте товари з фабрики, де за гроші, які видаєте в своїх околицях, одержите подвійну скількість товару. Фірма „Wygoda Polska“ висилає кожному комплект товарів

Тільки за 33 зол.

а це: 3 м. подв. англійського бостону в наймодніших десенях або в гладких колірах: гранатові, сині, бронзові і чорні на мужеське уbrання або жіночий плащ; 4 м. батисту в прекрасних десенях на цілу жіночу сукню; 3 м. зефіру на мужеську сорочку; 2 м. білого полотна на жіночу сорочку; 1 турачку хустку на голову; 1 вафлевий ручник; 3 батистових хусточки до носа і 1 шовкова краватка. Це все разом висилається тільки за 33 зол. за посліднє по одержанні листового замовлення. (Платиться при відборі). Купуючий нічим не ризикує, бож коли товар не подобається, приймаємо його назад і звертаємо гроші. Хто пересилає 3 зол., не платить опісля коштів опаковання ані поштової оплати.

ЗАМОВЛЕННЯ АДРЕСУВАТИ:

ФІРМА

„Wygoda Polska“

Łódź, ul. Południowa 18.

Skrzynka pocztowa 482. 124 2-?

Цінники висилаємо даром.

126 1-1 СПІЛКА УКРАЇНСЬКИХ АГРОНОМІВ ЛЬВІВ, вул. Собіського ч. 28.

Добра коса — менче праці — більше сіна!

Доставляємо негайно правдиві стирніські коси з найменшої стali по наступних цінах:

довжина центим.	60	65	70	75	80	85	90	95	100
цина в золотих:	4,00	4,15	4,30	4,40	4,55	4,70	4,80	5,10	5,50

Радимо замовляти гуртом починаючи від 10 штук в гору. — Кошти пересилки поносять купуючий! — Молоток і бабка зі стирніської сталі за 2,50 зол.

126 1-1 СПІЛКА УКРАЇНСЬКИХ АГРОНОМІВ ЛЬВІВ, вул. Собіського ч. 28.

ФАБРИКА ПАПЕРУ

глядає викваліфікованого майстра, добре обізнаного з ремонтацією машин, на дуже чогдінних умовах. — Мешкання при фабриці. — Оферти з докладним описом деталей різної діяльності а також описом життя, домагання платні, належить пересилати до Адміністрації „Свободи“ під ч. п. 120. 120 3-3

УВАГА!

УВАГА!

Надзвичайна нагода для читачів „Свободи“.

Тільки за 12 зол.

висилаю 1 мужеський светер 70 см довжини, 6 пар сильних вітчінних скарпіток, 6 батистових хустинок до носа, і 1 шовкова краватка. Товар висилається за пі-сплатою по одержанні листового замовлення. (Платиться при відборі товару). Купуючий нічим не рискує, наколи товар не подобається приймає його назад і звертає гроші. Кошти пересилки поносять купуючий! — Молоток і бабка зі стирніської сталі за 2,50 зол. 50 сот. платить відборець. Замовлення адресувати:

Wygób sweterów, M. Szyffer

Łódź
ul. Brzezińska 5.

Висилаю також ріжкі панчохні та-
вари, светери, трикотажі а також спор-
тovi панчохи.

127 1-1

„ФОСФОР“

ФАБРИКА ШТУЧНИХ НАВОЗІВ

Л ь в і в

БАТОРІЯ 32 Телеф. 50-69

СУПЕРФОСФАТИ: кістяні і фосфорово-азотові, МІНЕРАЛЬНІ і амонякові.

РЕФОРМФОСФАТИ: кістяні і мінеральні від 18 до 26% P₂O₅!!!

ТОМАСИНИ: „Columeta“, — „Зоря“ і інші як краєві так і закордонні.

СОЛИ потасові і КАІНІТ, АЗОТНЯК, САЛІТРА (Хоржовська) амонована.

САЛІТРА чілійська — СІРЧАН амоновий вапно навозове палене і мелене (97% CaO) — будівельне вапно

ФОСФОРИТИ палені і мелені (CaO) з розп. P₂O₅,

спеціаліс недуг легенів, серця і же-
лудка

лікарі

Д-р Фелікс Ган

Львів, вулиця ГОРОДЕЦЬКА ч. 46

Пересвітлення Рентгеном. 1-4

66

Ол. Кузьма. — З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів. Ринок ч. 10,

Видає С-ка „Діло“ зар. стов. з обмеж. тер. — За редакцію відповідає

Ол. Кузьма. — З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів. Ринок ч. 10,